

ກອງປະຊຸມຂອງອົງການຍິງໝູ່ມສາມັນ

“ຈົ່ງຈື່ຈຳໄວ້ວ່າ: ຄວາມເມດຕາເລີ່ມຕົ້ນຈາກເຮົາ”

ແມ່ນີ ເອັນ ຄຸກ

ທີ່ປຶກສາທິໜຶ່ງໃນຝ່າຍປະທານອົງການຍິງໝູ່ມສາມັນ

ສອງສາມອາທິດກ່ອນ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮຽນບົດຮຽນທີ່ສຳຄັນຈາກກຸ່ມລະສະຕິຄົນໜຶ່ງ ຜູ້ກ່າວປາໄສ ຢູ່ກອງປະຊຸມສິນລະລິກຢູ່ຫວອດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ຂ້າພະເຈົ້າປະທັບໃຈຫລາຍກັບຄຳສອນ ແລະ ການເປັນພະຍານຂອງນາງດ້ວຍຄວາມໝັ້ນໃຈເຖິງພຣະເຊື້ອຄິດ. ນາງໄດ້ສະຫລຸບຄຳປາໄສຂອງ ນາງດ້ວຍຄຳວ່າ: “ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ພຣະເຊື້ອຄິດເປັນຈຸດໃຈກາງໃນຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າຈະມີມິທິດ, ດິຕິຄົນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຮັກຫລາຍກວ່າເກົ່າ, ແລະ ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກ.”

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສັງເກດເບິ່ງຍິງໝູ່ມຄົນນັ້ນຢູ່ຫ່າງໆໃນລະຍະສອງສາມເດືອນຜ່ານມາ. ນາງໄດ້ທັກທາຍ ທຸກຄົນດ້ວຍແວວຕາສິດໃສ ແລະ ດ້ວຍຮອຍຍິ້ມ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນນາງຊິ້ນຊິ້ນກັບຄວາມສຳເລັດຜົນ ຂອງໝູ່ເພື່ອນ. ບໍ່ດົນມານີ້ຍິງໝູ່ມສອງຄົນໃນຊັ້ນໄມເມດ ໄດ້ລາຍງານຕໍ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ຍິງໝູ່ມຄົນນັ້ນ ໄດ້ຕັດສິນໃຈບໍ່ເອົາປີ້ໜັງ ເມື່ອນາງຮູ້ວ່າມັນເປັນໜັງເລື່ອງທີ່ນັ້ນບໍ່ກ່ຽວພັນກັບ “ຄູນນະທຳ ແລະ ຄວາມສວຍງາມ.”¹ ນາງມີຄວາມຮັກ, ເມດຕາ, ແລະ ເຊື້ອຟັງ. ນາງມາຈາກຄອບຄົວທີ່ພໍ່ແມ່ ແຕກແຍກກັນ, ແລະ ນາງເຄີຍປະສົບກັບການທ້າຍທາຍຫລາຍຢ່າງ, ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຢາກຮູ້ວ່າ ນາງເຮັດ ແນວໃດຈຶ່ງສາມາດຍຶດໝັ້ນວິນຍານແຫ່ງຄວາມສຸກ ແລະ ເມດຕານັ້ນໄວ້ໄດ້. ເມື່ອນາງຄົນນັ້ນ ກ່າວປະຈັກພະຍານວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ພຣະເຊື້ອຄິດເປັນຈຸດໃຈກາງໃນຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ,” ຂ້າພະເຈົ້າກໍຄິດເຫັນຄຳຕອບໄດ້.

“ພວກເຮົາເຊື່ອໃນການເປັນຄົນສັດຊື່, ຈິງ, ບໍລິສຸດ, ມິເມດຕາ, ມິຄູນນະທຳ, ແລະໃນການເຮັດຄວາມດີ ຕໍ່ນະນຸດທັງປວງ.” ຄູນສິນບັດເໝືອນພຣະຄິດທີ່ກ່າວມານັ້ນ ທີ່ມີຢູ່ໃນຫລັກແຫ່ງຄວາມເຊື່ອຂໍ້ທີ່ ສິບສາມ ຈະຕຽມພວກເຮົາສຳລັບພອນຂອງພຣະວິຫານ ແລະ ຊີວິດນິລັນດອນ.

ຂ້າພະເຈົ້າຢາກເວົ້າເນັ້ນກ່ຽວກັບຄຳໜຶ່ງໃນນັ້ນ—ຄຳວ່າ ມິເມດຕາ. ມິເມດຕາເປັນຄຳທີ່ສວຍງາມທີ່ເຮົາບໍ່ສູ້ໄດ້ຍິນເລື້ອຍໆ. ກົກເຄົ້າມາຈາກພາສາສາລາຕິນ ແລະ ໝາຍຄວາມວ່າ “ປາຖະໜາດີຕໍ່ຄົນອື່ນ.”² ການມິເມດຕາຄືການເປັນຄົນດີ, ມິເຈດຕະນາດີ, ແລະ ມິຄວາມໃຈບຸນ. ຫລາຍຄົນພວກເຈົ້າກໍ່ໄດ້ຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບຄວາມໝາຍຂອງຄຳວ່າ ມິເມດຕານີ້ແລ້ວ ຕອນພວກເຈົ້າຢູ່ຊັ້ນປະຖົມໄວ ແລະ ຈີ້ຈຳເພງນີ້ ທີ່ວ່າ:

ເຮົາຢາກເປັນຄົນດີຕໍ່ທຸກຄົນ,
ເພາະມັນເປັນສິ່ງຖືກຕ້ອງ, ທ່ານກໍ່ສູ້.
ສະນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງເວົ້າກັບຕົວເອງ, “ຈົ່ງຊີ້ຈຳໄວ້ວ່າ:
ຄວາມເມດຕາເລີ່ມຕົ້ນຈາກເຮົາ.”³

ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງເຮົາໄດ້ສອນເຮົາກ່ຽວກັບສິ່ງນີ້ ແລະ ໃຫ້ຄຳລົງຊີວິດທີ່ມິເມດຕາ. ພຣະເຢຊູຮັກທຸກຄົນ ແລະ ພຣະອົງຮັບໃຊ້ທຸກຄົນ. ການເຮັດໃຫ້ພຣະເຢຊູຄິດເປັນຈຸດໃຈກາງຂອງເຮົາ, ຈະຊ່ວຍເຮົາໃຫ້ຊອກຫາຄຸນສົມບັດທີ່ມິເມດຕານີ້. ກ່ອນຈະພັດທະນາຄຸນສົມບັດເໝືອນດັ່ງພຣະຄິດໄດ້ນັ້ນ, ເຮົາຈະຕ້ອງຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ ແລະ “ຕິດຕາມເສັ້ນທາງຂອງພຣະອົງ.”⁴

ຈາກຄຳອຸປະມາເລື່ອງໄທຊາມາເລຍຜູ້ໃຈດີ ເຮົາຮຽນຮູ້ວ່າ ເຮົາຄວນຮັກທຸກຄົນ. ເລື່ອງນັ້ນເລີ່ມຕົ້ນໃນພຣະທຳລູກາບົດທີ 10, ເມື່ອທຳບັນດິດຄົນໜຶ່ງໄດ້ຖາມພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍຈະຕ້ອງເຮັດຢ່າງໃດຈຶ່ງຈະໄດ້ຮັບຊີວິດນິລັນດອນ?”

ຄຳຕອບແມ່ນ: “ຈົ່ງຮັກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າດ້ວຍສຸດໃຈ, ດ້ວຍສຸດຈິດ, ດ້ວຍສຸດກຳລັງ ແລະ ດ້ວຍສຸດຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າ; ແລະ ຈົ່ງຮັກເພື່ອນບ້ານເໝືອນຮັກຕົນເອງ.”

ແລ້ວທຳບັນດິດໄດ້ຖາມວ່າ, “ແມ່ນຜູ້ໃດເປັນເພື່ອນບ້ານຂອງຂ້ານ້ອຍ?” ຄຳຖາມທີ່ທຳບັນດິດຖາມເປັນໜ້າສົນໃຈ, ນັບແຕ່ຊາວຢິວມີເພື່ອນປະເທດຢູ່ທາງເໜືອ, ໄທຊາມາເລຍ ຜູ້ເຂົ້າເຈົ້າບໍ່ມັກຫລາຍທີ່ສຸດ ຈົນວ່າເມື່ອເຂົາເຈົ້າເດີນທາງຈາກເປຣູຊາເລັ້ມ ໄປຫາ ຄາລິເລ, ເຂົາເຈົ້າຈະເດີນທາງໄປທາງໂງ່ງຜ່ານທົ່ງພຽງຈໍແດນໄປ ແທນທີ່ຈະເດີນລັດຜ່ານປະເທດຊາມາເລຍໄປ.

ພຣະເປຊູໄດ້ຕອບຄໍາຖາມຂອງທໍາບັດດິດ ໂດຍການກ່າວຄໍາອຸປະມາເລື່ອງໄທຂຸມາລາເລຍຜູ້ໃຈດີ.
ອີງຕາມຄໍາອຸປະມານັ້ນວ່າ:

“ຍັງມີຊາຍຄົນໜຶ່ງລົງຈາກນະຄອນເປຣູຊາເລັມໄປຍັງເມືອງເປຣິໂກ ແລະ ຕົກຢູ່ໃນກໍາມີຂອງພວກ
ນັກປູນ. ພວກປູນໄດ້ເອົາທຸກສິ່ງທີ່ຊາຍຜູ້ນັ້ນມີທັງຕົບຕີລາວ ແລະ ປະຖິ້ມໄວ້ເກືອບຕາຍ....

“ແຕ່ມີໄທຂຸມາລາເລຍຄົນໜຶ່ງທີ່ເດີນທາງມາພໍ້ຊາຍຄົນນັ້ນ ແລະ ເມື່ອເຫັນລາວແລ້ວກໍມີໃຈເມດຕາ
ລົງສານ,

“ລາວຈຶ່ງເຂົ້າໄປຊ່ອຍເອົານໍ້າມັນ ແລະ ນໍ້າອະງຸ່ນຖອກໃສ່ບາດແຜ ແລະ ເອົາຜ້າພັນບາດໃຫ້,
ແລ້ວກໍໂຈມຊາຍຄົນນັ້ນຂຶ້ນຂໍ້ເທິງຫລັງສັດຂອງຕົນ ນໍາໄປຮອດໂຮງແຮມ ແລະ ເອົາໃຈໃສ່
ບົວລະບັດລາວ.

“ວັນຕໍ່ມາ ລາວໄດ້ເອົາເງິນສອງຫລຽນໃຫ້ເຈົ້າຂອງໂຮງແຮມ ແລະ ສັ່ງວ່າ, ຈົ່ງຊ່ອຍເບິ່ງແຍງ
ຊາຍຄົນນີ້ໃຫ້ດີເນີ, ຖ້າເຈົ້າຈ່າຍເກີນນີ້ໄປເທົ່າໃດ ເມື່ອຂ້ອຍກັບມາ ຂ້ອຍຈະຈ່າຍຄືນໃຫ້.”⁵

ບໍ່ເໝືອນປະໂລຫິດຊາວຢິວ ແລະ ຄົນເລວີ ຜູ້ໄດ້ຢ່າງເວັ້ນກາຍຊາຍຜູ້ເຈັບຄົນນັ້ນ, ທີ່ເປັນຄົນຊາດດຽວ
ກັບຕົນ, ແຕ່ໄທຂຸມາລາຍບໍ່ແຍກເຊື້ອແຍກຊາດ. ລາວໄດ້ສະແດງຄວາມເມດຕາດັ່ງເຊັ່ນພຣະຄິດ.
ພຣະເປຊູໄດ້ສອນເຮົາຜ່ານຄໍາອຸປະມາເລື່ອງນີ້ວ່າ ທຸກຄົນເປັນເພື່ອນບ້ານຂອງເຮົາ.

ບໍ່ດົນມານີ້ ທີ່ປຶກສາຄົນໜຶ່ງຂອງອະທິການໄດ້ແບ່ງປັນປະສົບການທີ່ສອນເຖິງຄວາມສໍາຄັນ
ຂອງເພື່ອນບ້ານແຕ່ລະຄົນ. ເມື່ອລາວຫລຽວເບິ່ງຜູ້ມາປະຊຸມ, ລາວເຫັນເດັກນ້ອຍຄົນໜຶ່ງ ມີກັບສີສີ
ໃຫຍ່ກັບທີ່ມີຫລາຍສີ. ເມື່ອລາວຫລຽວເບິ່ງສະມາຊິກທົ່ວໄປໃນຫວອດ, ລາວປຽບທຽບເຂົາເຈົ້າ
ໃສ່ກັບສີຕ່າງໆຂອງສີເຫລົ່ານັ້ນ, ຕ່າງຄົນກໍມີຈຸດພິເສດຂອງໃຜມັນ.

ລາວກ່າວວ່າ, “ສີທີ່ເຂົາເຈົ້ານໍາມາສູ່ຫວອດ ແລະ ໂລກນີ້ເປັນສີຂອງເຂົາເຈົ້າເອງ. ເຂົາເຈົ້າມີຄວາມ
ຂຶ້ນແຂງໃນຕົວ, ມີຄວາມອ່ອນແອ, ມີຄວາມທະເຍີທະຍານ, ແລະ ມີຄວາມຝັນຂອງຕົນເອງ. ແຕ່ເມື່ອ
ມາລວມເຂົ້າກັນ, ເຂົາເຈົ້າຈະເປັນສີສັນຕ່າງໆລວມກັນເປັນກັບໜຶ່ງທາງວິນຍານ. ...

“ຄວາມເປັນໜຶ່ງເປັນຄຸນນະພາບທາງວິນຍານ. ມັນເປັນຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ຫວານຊື່ນແຫ່ງຄວາມສັ່ນຕິສຸກ ແລະ ຈຸດປະລິງທີ່ມາຈາກການເປັນຜູ້ໜຶ່ງໃນຄອບຄົວ. ... ມັນເປັນຄວາມຮູ້ສຶກຢາກໃຫ້ຄົນອື່ນ ໄດ້ດີທີ່ສຸດເທົ່າໆກັບທີ່ພວກເຈົ້າຢາກໄດ້. ... ມັນເປັນຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ວ່າ ບໍ່ມີຄົນຫວັງທຳຮ້າຍພວກເຈົ້າ. [ໝາຍຄວາມວ່າ ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ເຄີຍຢູ່ຕາມລຳພັງ.]”⁶

ເຮົາສ້າງຄວາມເປັນໜຶ່ງນັ້ນ ແລະ ແບ່ງປັນສິສັນນິເສດຂອງເຮົາຜ່ານຄວາມເມດຕາ: ການກະທຳດ້ວຍ ຄວາມດີ.

ພວກເຈົ້າເຄີຍຮູ້ສຶກເປົ່າປ່ຽວດຽວດາຍບໍ່? ພວກເຈົ້າເຄີຍສັງເກດເຫັນຄົນທີ່ເປົ່າປ່ຽວດຽວດາຍບໍ່, ຜູ້ມີຊີວິດທີ່ເປັນພຽງສີຂາວດຳເທົ່ານັ້ນ? ເພື່ອນໝູ່ມຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສັງເກດເຫັນ ພວກເຈົ້າໃນຂະນະທີ່ພວກເຈົ້າມາສິສັນນິເສດເຂົ້າມາສູ່ຊີວິດຂອງຄົນອື່ນດ້ວຍຮອຍຍື່ມ, ດ້ວຍຖ້ອຍຄຳອ່ອນຫວານ, ຫລື ດ້ວຍຈິດໝາຍນ້ອຍໃຫ້ກຳລັງໃຈ.

ປະທານທອມມັສ ແອັສ ມອນສັນ ໄດ້ສອນເຮົາເຖິງວິທີພົບປະສັງສັນກັບໝູ່ເພື່ອນ ແລະ ທຸກຄົນທີ່ເຮົາ ພົບເຫັນ ເມື່ອເພິ່ນສອນກຸ່ມຍິງໝູ່ມຂອງສາສນາຈັກວ່າ, “ເພື່ອນໝູ່ມຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍໃຫ້ ພວກເຈົ້າຈົ່ງມີຄວາມກ້າຫານທີ່ຈະຫລີກເວັ້ນຈາກການເວົ້າສຽດສິຄົນອື່ນ, ຈົ່ງກ້າຫານທີ່ຈະເບິ່ງວ່າ ທຸກຄົນຮູ້ສຶກໄດ້ຮັບການຕ້ອນຮັບ ແລະ ຮັກແພງ.”⁷

ເຮົາສາມາດເຮັດຕາມຕົວຢ່າງຂອງໄທຊາມາເລຍຄົນນັ້ນ ແລະ “ປ່ຽນໂລກ” ໂດຍຄວາມເມດຕາ ຂອງຄົນໆດຽວນັ້ນ.⁸ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຊັກຊວນພວກເຈົ້າແຕ່ລະຄົນໃຫ້ເຮັດສິ່ງໜຶ່ງແບບໄທຊາມາເລຍ ໄດ້ເຮັດໃນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງນີ້. ມັນອາດໝາຍຄວາມວ່າ ພວກເຈົ້າຕ້ອງໄດ້ເຮັດເກີນກວ່າການເປັນ ໝູ່ເພື່ອນທຳມະດາ, ຫລື ຕ້ອງໄດ້ເຊົາອາຍ. ພວກເຈົ້າອາດເລືອກຮັບໃຊ້ບາງຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ເຮັດຄວາມດີ ນຳພວກເຈົ້າ. ຂ້າພະເຈົ້າສັນຍາວ່າ ຖ້າພວກເຈົ້າເອື້ອມອອກໄປເກີນກວ່າການເຮັດສິ່ງທີ່ງ່າຍດາຍ, ແລ້ວພວກເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກດີທີ່ສຸດຢູ່ໃນໃຈ, ຄວາມດີນັ້ນຈະເລີ່ມກາຍເປັນພາກສ່ວນໜຶ່ງຢູ່ໃນຊີວິດຂອງ ພວກເຈົ້າໄປແຕ່ລະວັນ. ພວກເຈົ້າຈະເຫັນວ່າຄວາມເມດຕາສາມາດນຳຄວາມສຸກ ແລະ ການເປັນ ໜຶ່ງມາສູ່ບ້ານເຮືອນ, ຫ້ອງຮຽນ, ຫວອດ, ແລະ ໂຮງຮຽນຂອງພວກເຈົ້າໄດ້. “ຈົ່ງຈິຈຳໄວ້ວ່າ: ຄວາມເມດຕາເລີ່ມຕົ້ນຈາກເຮົາ.”

ບໍ່ພຽງແຕ່ພະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດຮັກທຸກຄົນເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ພຣະອົງຍັງໄດ້ຮັບໃຊ້ທຸກຄົນນຳອີກ. ຈົ່ງຂະຫຍາຍ ຄວາມດີຂອງພວກເຈົ້າອອກໃຫ້ຫລາຍໆຄົນ. ທັງຄົນຖ້ຳຄົນໝູ່ມຈະໄດ້ຮັບພອນອັນໃຫຍ່ຍິ່ງເພາະ

ການຮັບໃຊ້ດ້ວຍຄວາມດີຂອງພວກເຈົ້າ. ປະທານມອນສັນນັບແຕ່ຕອນເຝິ່ນຍັງນ້ອຍ, ກໍມີບ່ອນ
ພິເສດໃນຫົວໃຈຂອງເຝິ່ນສຳລັບຄົນເຖົ້າຄົນແກ່. ເຝິ່ນຮູ້ຈັກເຖິງຄຸນຄ່າຂອງການແວ່ໄປຢ້ຽມ, ຮອຍຍິມ
ຫລື ການຈັບມືທີ່ອ່ອນເພຍ ແລະ ຫ່ຽວຍານ. ຕົວຢ່າງທີ່ລຽບງ່າຍເຖິງຄວາມໃຈບຸນນັ້ນ ໄດ້ນຳສິສັນ
ຕ່າງໆ ສູ່ຊີວິດຂອງບາງຄົນ ຊຶ່ງບາງເທື່ອເຮັດໃຫ້ມີທົ່ວມເຫງົາ ແລະ ເລື່ອນໄປຢ່າງຊ້າໆ ເປັນມື້ທີ່
ເບີກບານມ່ວນຊື່ນໄດ້. ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຊັກຊວນພວກເຈົ້າແຕ່ລະຄົນໃຫ້ຄິດກ່ຽວກັບພໍ່ຜູ້ແມ່ຜູ້ ແລະ
ຄົນເຖົ້າແກ່ຂະລາ. ຈົ່ງຫລຽວເບິ່ງບາງຄົນຢູ່ໃນ ໂບດໃນມື້ອື່ນ ແລະ ເບິ່ງວ່າມີຜູ້ໃດບໍ່ທີ່ເຖົ້າແກ່
ທີ່ພວກເຈົ້າສາມາດເປັນສິສັນຕິມໃສ່ຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້. ບໍ່ຕ້ອງເຮັດຫຍັງຫລາຍ—ພຽງແຕ່ເວົ້າ
ເອີ້ນຊື່ຖາມສະບາຍດີ, ເວົ້າລິມນຳເລັກນ້ອຍ, ເວລາຊ່ອຍເຫລືອເທົ່ານັ້ນກໍພໍ. ພວກເຈົ້າສາມາດເປີດ
ປະຕູ ຫລື ຖາມຊ່ອຍເຫລືອເຂົາເຈົ້າຢູ່ບ້ານ ແລະ ໃນຮົ່ວສວນຂອງເຂົາເຈົ້າ. ວຽກງານງ່າຍໆ
ທີ່ຄົນໜຸ່ມຄືພວກເຈົ້າສາມາດເຮັດອາດເປັນສິ່ງທີ່ຍາກທີ່ສຸດສຳລັບຜູ້ເຖົ້າຜູ້ແກ່. “ຈົ່ງຈິ່ຈຳໄວ້ວ່າ:
ຄວາມເມດຕາເລີ່ມຕົ້ນຈາກເຮົາ.”

ບາງເທື່ອການເປັນຄົນມິເມດຕາອາດເປັນສິ່ງຍາກທີ່ສຸດທີ່ຈະເຮັດໃນຄອບຄົວຂອງເຮົາເອງ.
ການເປັນຄອບຄົວທີ່ເຂັ້ມແຂງຮຽກຮ້ອງຄວາມພະຍາຍາມ. “ຈົ່ງຊິນບານ, ຮູ້ຈັກຊ່ອຍ, ແລະ
ຮູ້ຈັກເຫັນໃຈຄົນອື່ນ. ບັນຫາມີຢູ່ໃນບ້ານ ເນື່ອງມາຈາກຄົນໃນຄອບຄົວເວົ້າຈາ ແລະ ປະພຶດຕິນ
ໃນທາງທີ່ເຫັນແກ່ຕົວ ຫລື ບໍ່ດີ. ໃຫ້ພວກເຈົ້າຄິດກ່ຽວກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງຄົນອື່ນໃນຄອບຄົວ.
ໃຫ້ສະແຫວງຫາການເປັນຄົນມັກສະຫງົບ ແທນທີ່ຈະເວົ້າອ້ອ້, ຕິບຕິ, ແລະ ຜິດຖຽງກັນ.”⁹
“ຈົ່ງຈິ່ຈຳໄວ້ວ່າ: ຄວາມເມດຕາເລີ່ມຕົ້ນຈາກເຮົາ.”

ພະເປຊູຣັກເດັກນ້ອຍ, ໄດ້ອູ້ມເອົາເດັກນ້ອຍໄວ້ໃນອ້ອມແຂນຂອງພຣະອົງ, ແລະ ອວຍພອນເຂົາ.¹⁰
ເຊັ່ນດຽວກັນກັບພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດ, ພວກເຈົ້າສາມາດເປັນພອນໃຫ້ແກ່ເດັກນ້ອຍທຸກຄົນດ້ວຍ
ຄວາມເມດຕາຂອງພວກເຈົ້າ, ບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ຄົນຢູ່ໃນເຮືອນຂອງພວກເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ.

ພວກເຈົ້າອາດບໍ່ຮູ້ວ່າອິດທິພົນ ແລະ ຕົວຢ່າງຂອງພວກເຈົ້າສຳຄັນຫລາຍຂະໜາດໃດສຳລັບ
ເດັກນ້ອຍ. ບໍ່ດົນນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບຈົດໝາຍນ້ອຍສະບັບໜຶ່ງຈາກເພື່ອນຄົນໜຶ່ງຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງ
ສູນລ້ຽງເດັກຢູ່ທີ່ໂຮງຮຽນອຸດົມ. ຊາຍໜຸ່ມຍິງໜຸ່ມຫລາຍຄົນທີ່ໄປເຂົ້າໂຮງຮຽນນັ້ນເປັນສະມາຊິກ
ຂອງສາສນາຈັກ. ລາວໄດ້ເລົ່າໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຟັງວ່າ:

“ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍຢ່າງໄປຕາມທາງຢ່າງໃນຕຶກ ໂຮງຮຽນນຳພວກເດັກນ້ອຍ ຂ້ອຍດີໃຈຫລາຍທີ່
ໄດ້ເຫັນຮູບພະເປຊູ ຫລື ຮູບພຣະວິຫານຕິດຢູ່ຂ້າງໃນປະຕູຂອງຜູ້ໄວ້ເຄື່ອງຂອງນັກຮຽນ. ເດັກນ້ອຍ
ຄົນໜຶ່ງໄດ້ຫລຽວເຫັນຮູບພະເປຊູຕອນນາງນັກຮຽນຄົນໜຶ່ງໄຂຜູ້ໄວ້ເຄື່ອງຂອງນາງ ແລະ ໄດ້ເວົ້າວ່າ

“ເບິ່ງຫິນແມ ພຣະເຢຊູຢູໂຮງຮຽນພວກເຮົາ!” ຄໍານັ້ນປະທັບໃຈຫລາຍ ຈົນວ່ານາງນໍ້າຕາໄຫລ ແລະ ນາງໄດ້ກົມລົງມາໂອບກອດເດັກນ້ອຍຜູ້ນັ້ນ. ຂ້ອຍຂອບໃຈຍິງໝູ່ມຄົນນັ້ນສໍາລັບຕົວຢ່າງທີ່ດີຂອງ ນາງແກ່ຄົນທີ່ຢູ່ອ້ອມຂ້າງນາງ. ມັນຊ່າງເປັນສິ່ງເຊິດຊູໃຈແທ້ໆ ທີ່ເຫັນວ່າຄົນໝູ່ມຫລາຍຄົນ ພະຍາຍາມຍຶດໝັ້ນໃນຄວາມຈິງ ແລະ ຄວາມຂອບທໍາ ແລະ ເຮັດພາກສ່ວນຂອງຕົນໃນການ ເຊື່ອເຊິນພຣະວິນຍານໃຫ້ມາສະຖິດຢູ່ໃນຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ ເຖິງແມ່ນມັນຈະເປັນຊ່ວງເວລາ ທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ, ເຕັມໄປດ້ວຍສຽງ ແລະ ຄວາມຫຍາບຄາຍຢູ່ໃນໂລກ ທີ່ອ້ອມຮອບເຂົາ. ພວກເຮົາມີຄົນໝູ່ມທີ່ດີແທ້ໆຢູ່ໃນສາສນາຈັກ.”

ຂ້າພະເຈົ້າກໍເຫັນດ້ວຍກັບລາວ! ເພື່ອນໝູ່ມຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ພວກເຈົ້າປ່ຽນແປງໂລກໂດຍການ ໃຫ້ພຣະເຢຊູຄຣິດເປັນຈຸດໃຈກາງໃນຊີວິດຂອງພວກເຈົ້າ ແລະ ພວກເຈົ້າກໍກໍາລັງ “ກາຍເປັນຄົນ ທີ່ພຣະອົງຢາກໃຫ້ພວກເຈົ້າເປັນ.”¹¹

ຂອບໃຈສໍາລັບການດໍາລົງຊີວິດທີ່ມີເມດຕາ: ສໍາລັບການຮ່ວມຄົນທີ່ແຕກຕ່າງເຂົ້າກັບພວກເຈົ້າ; ສໍາລັບການເຮັດຄວາມດີຕໍ່ໝູ່ເພື່ອນ, ຕໍ່ຜູ້ເຖົ້າຜູ້ແກ່, ຕໍ່ຄອບຄົວຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ ຕໍ່ເດັກນ້ອຍ; ສໍາລັບການເປັນເພື່ອນບ້ານຕໍ່ຄົນທີ່ເງົາຫງອຍ ແລະ ຕໍ່ຄົນທີ່ມີການທ້າທາຍ ແລະ ເຈັບປວດໃຈ. ຜ່ານຄວາມເມດຕາຂອງພວກເຈົ້າ, ພວກເຈົ້າ “ໄດ້ຊື່ບອກໃຫ້ຄົນອື່ນເຫັນຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະຜູ້ ຊ່ອຍໃຫ້ລອດ.”¹² ຂອບໃຈທີ່ຈິຈໍາວ່າ “ຄວາມເມດຕາເລີ່ມຕົ້ນຈາກເຮົາ.”

ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ປະທານທອນມັສ ແອັສ ມອນສັນ ເປັນສາດສະດາຂອງພຣະເຈົ້າ ທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍ ຄວາມເມດຕາ ຊຶ່ງເຮົາສາມາດຮຽນເຮັດຕາມໄດ້. ຈົ່ງເຮັດຕາມສາດສະດາ. ຈົ່ງຮຽນຮູ້ຈາກ ຕົວຢ່າງຂອງເພິ່ນ ແລະ ພັງຖ້ອຍຄໍາຂອງເພິ່ນ. ຂ້າພະເຈົ້າເຊື່ອໃນພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເຢຊູຄິດ, ແລະ ຮູ້ວ່າຜ່ານໂຈເຊັບ ສະມິດ ຖານະປະໂລຫິດໄດ້ຖືກຟື້ນຟູຕໍ່ແຜ່ນດິນໂລກອີກ.

ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ພະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດຊົງພຣະຊົນຢູ່ ແລະ ຮັກເຮົາແຕ່ລະຄົນ. ພະອົງໄດ້ມອບຊີວິດຂອງ ພະອົງເພື່ອເຮົາທຸກຄົນ. ຂ້າພະເຈົ້າອະທິຖານວ່າ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ພຣະເຢຊູຄຣິດເປັນຈຸດໃຈກາງຢູ່ໃນ ຊີວິດຂອງເຮົາ ແລະ “ຕິດຕາມເສັ້ນທາງຂອງພຣະອົງ” ໂດຍການຮັກ ແລະ ຮັບໃຊ້ຊຶ່ງກັນແລະກັນ.¹³ ໂດຍການເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ເຮົາຈະສາມາດເຮັດໃຫ້ໂລກນີ້ເປັນບ່ອນທີ່ດີຂຶ້ນກວ່າເກົ່າໄດ້ ເພາະວ່າ, “ພວກເຮົາເຊື່ອໃນການເປັນຄົນມີເມດຕາ.”¹⁴ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເປັນພະຍານ, ໃນພຣະນາມຂອງ ພຣະເຢຊູຄິດ, ອາແມນ.

ແຫລ່ງອ້າງອີງ

1. ເບິ່ງ ຫລັກແຫ່ງຄວາມເຊື່ອ 1:13.
2. See *Oxford English Dictionary Online*, 2nd ed. (1989), “benevolent” oed.com.
3. “Kindness Begins with Me,” *Children’s Songbook*, 145.
4. “Guardians of Virtue,” *Strength of Youth Media 2011: We Believe* (DVD, 2010); also available at lds.org/youth/video/youth-theme-2011-we-believe.
5. ລູກາ 10:25, 27, 29, 30, 3335.
6. Jerry Earl Johnston, “The Unity in a Ward’s Uniqueness,” *Mormon Times*, Feb. 9, 2011, M1, M12.
7. Thomas S. Monson, “May You Have Courage,” *Liahona*, May 2009, 125.
8. “Guardians of Virtue.”
9. ສຳລັບຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງຊາວໜຸ່ມ (booklet, 2001), 10.
10. ເບິ່ງ ມາລະໂກ 10:16.
11. “Guardians of Virtue.”
12. “Guardians of Virtue.”
13. “Guardians of Virtue.”
14. ຫລັກແຫ່ງຄວາມເຊື່ອ 1:13.